

Ο π.Επιφάνιος Θεοδωροπουλος καταρρίπτει τα επιχειρήματα των εχθρών της Ανάστασης

Δημοσιεύτηκε στις Σάββατο, 27 Απριλίου 2019 18:53 | Γράφτηκε από τον/την Φιλούμενος |

 Share 2 Tweet 1 Email 0 Share 8

Αξιολόγηση Χρήστη: / 0

Χειρότερο Καλύτερο

Αξιολόγηση

Ενα πρωινό συζητά ο γέροντας με δυο-τρεις επισκέπτες στο σπίτι του.Ο ένας είναι ιδεολογος κομμουνιστής.....

Όλο το οικοδόμημα του Χριστιανισμού στηρίζεται στο γεγονός της Αναστάσεως. Αυτό δεν το λέω εγώ. Το λέει ο Απόστολος Παύλος: «Ει Χριστός ουκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις ἡμῶν» (Α' Κορ. ιε' 17). "Αν ὁ Χριστός δεν ἀνέστη, τότε ὅλα καταρρέουν. Ὁ Χριστός ὅμως ἀνέστη, πράγμα το ὅποιο σημαίνει ὅτι εἶναι Κύριος τῆς ζωῆς καί του θανάτου, ἀρα Θεός. —Εσεῖς τα εἶδατε ὅλα αυτά; Πῶς τα πιστεύετε;

-Όχι, εγώ δεν τα είδα. Τα είδαν όμως άλλοι, οι Απόστολοι. Αυτοί στη συνέχεια τα γνωστοποίησαν και μάλιστα προσυπέγραψαν τη μαρτυρία τους με το αίμα τους. Κι όπως ὅλοι δέχονται, ἡ μαρτυρία τῆς ζωῆς εἶναι ἡ υψίστη μαρτυρία.

Με βάση έναν πολύ ωραίο συλλογισμό του Πασκάλ λέμε ότι με τους Αποστόλους συνέβη ένα από τα τρία: Ἡ απατήθηκαν ἡ μας εξαπάτησαν ἡ μας εἶταν τὴν ἀλήθεια.

Ἄς πάρουμε τὴν πρώτη εκδοχή. Δεν είναι δυνατόν να απατήθηκαν οἱ Απόστολοι, διότι ὅσα αναφέρουν δεν τα ἔμαθαν ἀπὸ ἄλλους. Αυτοὶ οἱ ἴδιοι ἦσαν ἀντόπτες καὶ ἀτήκοι μάρτυρες ὅλων αυτών. Εξ ἄλλου δεν ἦσαν καθόλου φαντασιόπληκτοι οὔτε εἶχαν καμμιά ψυχολογική προδιάθεση για τὴν ἀποδοχή του γεγονότος τῆς Αναστάσεως. Αντιθέτως ἦσαν τρομερά δύσπιστοι. Τα Ευαγγέλια εἶναι πλήρως ἀποκαλυπτικά αυτών τῶν ψυχικῶν τους διαθέσεων: δυσπιστοῦσαν στις διαβεβαιώσεις ὅτι κάποιος Τον εἶχαν δει ἀνάστανα.

Καὶ κάτι ἄλλο. Τι ἦσαν οἱ Απόστολοι πριν τους καλέσει ὁ Χριστός; Μήπως ἦσαν φιλόδοξοι πολιτικοὶ ἡ οραματιστές φιλοσοφικῶν καὶ κοινωνικῶν συστημάτων, πού περίμεναν να κατακτήσουν τὴν ἀνθρωπότητα καὶ να ικανοποιήσουν ἔτσι τῖς φαντασιώσεις τους; Κάθε ἄλλο. Ἀγράμματοι ψαράδες ἦσαν. Καὶ τὸ μόνο πού τους ἐνδιέφερε ἦταν να πιάσουν κανένα ψάρι να θρέψουν τῖς οικογένειες τους

Φέρε μου καὶ συ κάποιον να μου πῆ πῶς ὁ Μαρξ ἀπέθανε καὶ ἀνέστη καὶ να θυσιάση τὴ ζωὴ του για τὴ μαρτυρία αὐτὴ κι ἐγώ θα τον πιστεύσω ως τίμιος ἄνθρωπος.

—Να σας πῶ. Χιλιάδες κομμουνιστές βασανίσθηκαν καὶ πέθαναν για τὴν ιδεολογία τους. Γιατί δεν ἀσπάζεσθε καὶ τον κομμουνισμό;

—Το εἶπες καὶ μόνος σου. Οἱ κομμουνιστές πέθαναν για τὴν ιδεολογία τους. Δεν πέθαναν για γεγονότα. Σὲ μια ιδεολογία ὅμως εἶναι πολὺ εὐκόλο να ὑπεισέλθῃ πλάνη. Επειδὴ δε εἶναι ἴδιον τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς να θυσιάζεται για κάτι στο ὅποιο πιστεύει, ἐξηγεῖται γιατί πολλοὶ κομμουνιστές πέθαναν για τὴν ιδεολογία τους. Αυτό ὅμως δεν μας υποχρεώνει να τὴν δεχθούμε καὶ ως σωστή.

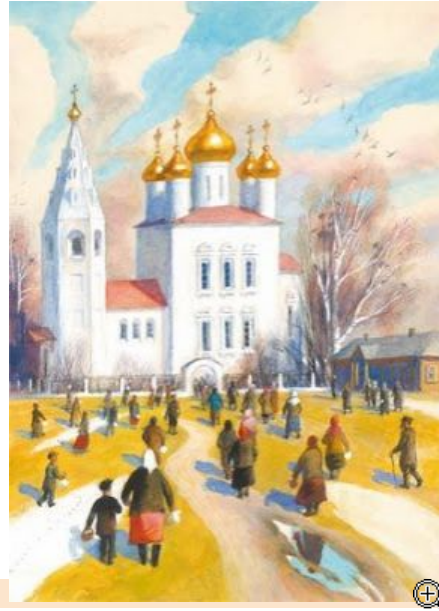
Εἶναι ἄλλο πράγμα να πεθαίνεις για ιδέες κι ἄλλο για γεγονότα. Οἱ Απόστολοι ὅμως δεν πέθαναν για ιδέες. Οὔτε για τὸ «Ἀγαπάτε ἀλλήλους» οὔτε για τῖς ἄλλες ἠθικές διδασκαλίες του Χριστιανισμοῦ. Οἱ Απόστολοι πέθαναν μαρτυροῦντες ὑπερφυσικά γεγονότα. Κι ὅταν λέμε γεγονός, ἐννοοῦμε ὅ,τι υποπίπτει στῖς αἰσθήσεις μας καὶ γίνεται ἀντιληπτό ἀπὸ αὐτές. Οἱ

Απόστολοι έμαρτύρησαν δι' «ὁ ἀκηκόασι, ὁ ἑωράκασι τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, ὁ ἔθεάσαντο καὶ αἱ χεῖρες αὐτῶν ἐψηλάφησαν»(Α' Ἰωάν. α' 1)4.τους. Γι' αὐτό και μετά τη Σταύρωση του Κυρίου, παρά τα ὅσα εἶχαν ακούσει και δει, ἐπέστρεψαν ατά πλοιάρια και στα δίχτυα τους. Δεν υπήρχε δηλ. σ αὐτούς, ὅπως αναφέραμε, οὔτε ἴχνος προδιαθέσεως για ὅσα ἐπρόκειτο να ελακολουθήσουν. Και μόνο μετά την Πεντηκοστή, «ὅτε ἔλαβον δύναμιν ἐξ ὕψους», ἔγιναν οι διδάσκαλοι της οικουμένης.

Ἡ δεύτερη εκδοχή: Μήπως μας εξαπάτησαν; Μήπως μας εἶταν ψέματα; Ἄλλα γιατί να μας εξαπατήσουν; Τι θα κέρδιζαν με τα ψέματα; Μήπως χρήματα, μήπως αξιώματα, μήπως δόξα; Για να πη κάποιος ἕνα ψέμα, περιμένει κάποιο ὄφελος. Οι Απόστολοι ὅμως, κηρύσσοντες Χριστόν και Τοῦτον ἑσταυρωμένον και Ἄνασταντα εκ νεκρῶν, τα μόνα τα ὅποια εξασφάλισαν ἦσαν: ταλαιπωρίες, κόποι, μαστιγώσεις, λιθοβολισμοί, νανάγια, πείνα, δίψα, γυμνότητα, κίνδυνοι ἀπό ληστές, ραβδισμοί, φυλακίσεις και τέλος ὁ θάνατος. Και ὅλα αὐτά για ἕνα ψέμα; Εἶναι εντελῶς ἀνόητο και να το σκεφθῆ κάποιος.

Συνεπῶς οὔτε εξαπατήθηκαν οὔτε μας εξαπάτησαν οι Απόστολοι. Μένει επομένως ἡ τρίτη εκδοχή ὅτι μας εἶταν την ἀλήθεια.

Θα πρέπει μάλιστα να σου τονίσω και το ἔξης: Οἱ Ευαγγελιστές εἶναι οι μόνοι οι ὁποῖοι ἔγραψαν πραγματική ιστορία. Δηγοῦνται τα γεγονότα και μόνον αὐτά. Δεν προβαίνουν σε καμμία προσωπική κρίσι. Κανένα δεν ελαινοῦν, κανένα δεν κατακρίνουν. Δεν κάνουν καμμία προσπάθεια να διογκώσουν κάποιο γεγονός ἢ να εξαφανίσουν ἢ να υποτιμήσουν κάποιο ἄλλο. Αφήνουν τα γεγονότα να μιλοῦν μόνα τους.

—Αποκλείεται να ἔγινε στην περίπτωση του Χριστου νεκροφάνεια; Τις προάλλες ἔγραψαν οι εφημερίδες για κάποιον Ἰνδό, τον ὅποιο ἔθαψαν και μετά ἀπό τρεις μέρες τον ξέθαψαν και ἦταν ζωντανός.

—"Αχ, παιδάκι μου. Θα θυμηθῶ και πάλι το λόγο του ἱεροῦ Αυγουστίνου: «Ἄπιστοι, δεν εἰσθε δύσπιστοι. Εἰσθε οι πλέον εὔπιστοι. Δέχεσθε τα πιο ἀπίθανα, τα πιο παράλογα, τα πιο αντιφατικά, για να ἀρνηθῆτε το θαῦμα!».

Ἄχι, παιδί μου. Δεν ἔχουμε νεκροφάνεια στον Χριστό. Πρώτα-πρώτα ἔχουμε τη μαρτυρία του Ρωμαίου κεντυρίωνος, ὁ ὅποιος βεβαίωσε τον Πιλάτο ὅτι ὁ θάνατος εἶχε ἐπέλθει.

"Ἐπειτα το Ευαγγέλιο μας πληροφορεῖ ὅτι ὁ Κύριος κατά την ἴδια την ἡμερα της Αναστάσεως Του συμπορεύθηκε συζητώντας με δύο μαθητές Του προς Εμμαούς, πού ἀπείχε πάνω ἀπό δέκα χιλιόμετρα ἀπό τα Ἱεροσόλυμα.

Φαντάζεσαι κάποιον να ἔχη ὑποστή ὅσα υπέστη ὁ Χριστός και τρεις μέρες μετά το «θάνατο» του να του συνέβαινε νεκροφάνεια; "Αν μη τι ἄλλο θα ἔπρεπε για σαράντα μέρες να τον ποτιζοῦν κοτόζουμο για να μπορῆ να ἀνοίγη τα μάτια του, κι ὄχι να περπατά και να συζητά σαν να μη συνέβη τίποτα.

Όσο για τον Ινδό, φέρε τον εδώ να τον μαστιγώσουμε με φραγγέλιο — και ξέρεις τι εστί φραγγέλιο; Μαστίγιο στα άκρα του οποίου πρόσθεταν σφαιρίδια μολύβδου ή σπασμένα κόκκαλα ή μυτερά καρφιά—, φέρε τον, λοιπόν, να τον φραγγελώσουμε, να του φορέσουμε άκάνθινο στεφάνι, να τον σταυρώσουμε, να του δώσουμε χολή και ξύδι, να τον λογχίσουμε, να τον βάλουμε στον τάφο, κι αν αναστηθή, τότε τα λέμε.

—Παρά ταῦτα όλες οι μαρτυρίες, τις όποιες επικαλεσθήκατε, προέρχονται από Μαθητές του Χριστού. Ὑπάρχει κάποια μαρτυρία περί αὐτοῦ, πού να μην προέρχεται από τον κύκλο των Μαθητῶν του; Ὑπάρχουν δηλ. ιστορικοί, πού να πιστοποιούν την Ανάστασι του Χριστοῦ; "Αν ναι, τότε θα πιστέψω κι εγώ.

—Ταλαίπωρο παιδί! Δεν ξέρεις τι ζητάς! "Αν υπήρχαν τέτοιοι ιστορικοί πού να είχαν δει τον Χριστό αναστημένο, τότε αναγκαστικά θα πίστευαν στην Ἀνάστασι Του και θα την ανέφεραν πλέον ως πιστοί, οπότε και πάλι θα αρνιόσυν τη μαρτυρία τους, όπως ακριβώς απορρίπτεις τη μαρτυρία του Πέτρου, του Ιωάννου κ.λπ. Πώς είναι δυνατόν να βεβαιώνη κάποιος την Ανάστασι καί ταυτόχρονα να μη γίνεται Χριστιανός; Μας ζητάς «πέρδικα ψητή σε κέρινο σουβλί καί να λαλή»! Αἱ, δεν γίνεται!

Σου θυμίζω πάντως, ἐφ' όσον ζητάς ιστορικούς, αυτό το όποιο σου ανέφερα καί προηγουμένως: ότι δηλ. οι μόνοι πραγματικοί ιστορικοί είναι οι Απόστολοι.

Παρ' όλα αυτά όμως έχουμε καί μαρτυρία τέτοια όπως την θέλεις: από κάποιον δηλ. πού δεν άνηκε στον κύκλο των Μαθητῶν Του. Του Παύλου. Ὁ Παῦλος όχι μόνο δεν ήταν Μαθητής του Χριστοῦ, αλλά καί έδωκε μετά μανίας την Εκκλησία Του.

—Γι' αυτόν όμως λένε ότι έπαθε ήλίαση καί εξ αιτίας της είχε παραισίθηση.

—Βρε παιδάκι μου, αν εἶχε παραισίθησι ο Παῦλος, αυτό πού θα άνεδύετο θα ήταν το υποσυνειδητο του. Καί στο υποσυνειδητο του Παύλου θέσι υψηλή κατείχαν οι Πατριάρχες καί οι Προφῆτες. Τον Αβραάμ καί τον Ιακώβ καί τον Μωσῆ έπρεπε να δη κι όχι τον Ιησού, τον όποιο θεωρούσε λαοπλάνο καί απατεώνα!

Φαντάζεσαι καμμιά πιστή γριούλα στο όνειρο της η στο παραλήρημα της να βλέπη τον Βούδδα ή τον Δία; Τον "Αι Νικόλα θα δη καί την Αγία Βαρβάρα. Διότι αυτοῦς πιστεύει.

Καί κάτι ακόμη. Στόν Παῦλο, όπως σημειώνει ο Παπῆνι, υπάρχουν καί τα έξης θαυμαστά: Πρώτον, το αφνίδιο της μεταστροφῆς. Κατ' ευθειαν από την απιστία στην πίστη. Δεν μεσολάβησε προπαρασκευαστικό στάδιο. Δεύτερον, το ισχυρόν της πίστεως. Χωρίς ταλαντεύσεις καί αμφιβολίες. Καί τρίτον, πίστη δια βίου. Πιστεύεις ότι αυτά μπορεί να λάβουν χώρα μετά από μια ήλίαση; Δεν εξηγούνται αυτά με τέτοιους τρόπους. "Αν μπορῆς, εξήγησε τα. "Αν δεν μπορῆς, παραδέξου το θαῦμα. Καί πρέπει να ξέρης ότι ο Παῦλος με τα

δεδομένα της εποχής του ήταν άνδρας εξόχως πεπαιδευμένος. Δεν ήταν κανένα ανθρωπάκι να μην ξέρη τί του γίνεται.

Θα προσθέσω όμως και κάτι επί πλέον. Εμείς, παιδί μου, ζούμε σήμερα σε εξαιρετική εποχή. Ζούμε το θαύμα της Εκκλησίας του Χριστού.

Όταν ο Χριστός είπε για την Εκκλησία Του ότι «καί πύλαι αδου ου κατασχύσουσιν αυτής» (Ματθ. ις' 18), οι οπαδοί Του αριθμούσαν μόνο μερικές δεκάδες πρόσωπα Έκτοτε πέρασαν δυο χιλιάδες περίπου χρόνια. Διαλύθηκαν αυτοκρατορίες, ξεχάσθηκαν φιλοσοφικά συστήματα, κατέρρευσαν κοσμοθεωρίες, ή Εκκλησία όμως του Χριστού παραμένει ακλόνητη παρά τους συνεχείς καί φοβερούς διωγμούς εναντίον της. Αυτό δεν είναι ένα θαύμα;

Αρχ.Επιφ.Θεοδωροπουλου-"Υποθήκες ζωής"

[Πηγή](#)